

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **10 października 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **K. O.**

przeciwko **Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w R.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **24 kwietnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 230/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 707/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 października 2012 r.

Decyzją z dnia 9 stycznia 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. przyznał wnioskodawcy K. O. prawo do emerytury wojskowej, począwszy od dnia 1 grudnia 2011 r. dochodzonego wnioskiem z dnia 1 grudnia 2011 r. w trybie przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), z jednoczesnym zawieszeniem wypłaty świadczenia do dnia 30 listopada 2012 r. z uwagi na otrzymanie przez wnioskodawcę świadczenia pieniężnego.

Powołując w podstawie prawnej decyzji przepisy wyżej wymienionej ustawy w tym w szczególności art. 15 a, wojskowy organ emerytalny ustalił wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawcy na kwotę 1.664,61 zł miesięcznie, tj. z wyłączeniem wskazywanych we wniosku emerytalnym okresów składkowych poprzedzających służbę, podkreślając, że fakt, iż wnioskodawca powołany został do zawodowej służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. (bo z dniem 1 grudnia 1999 r.) uniemożliwia uwzględnienie tych okresów w podstawie wymiaru świadczenia.

Wnioskodawca K. O. odwołał się od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w R. do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

W odwołaniu z dnia 1 lutego 2012 r. wnioskodawca wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej ustalenia wysokości świadczenia, poprzez uwzględnienie w podstawie wymiaru emerytury wskazywanych we wniosku emerytalnym okresów składkowych poprzedzających służbę (tj. okresu zatrudnienia w PKP Lokomotywnia J. od 1 września 1991 r. do czerwca 1992 r., pracy w PKS J. od 1 września 1992 r. do 30 czerwca 1994 r. oraz okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 5 lipca 1994 r. do 4 lipca 1995 r.), zarzucił wojskowemu organowi emerytalnemu naruszenie prawa materialnego tj. bezzasadne zastosowanie przywołanego w podstawie prawnej decyzji art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.). Wskazując bowiem na fakt uwzględnienia w wysłudze emerytalnej, poprzedzającego powołanie do zawodowej służby wojskowej, okresu pełnienia przez zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej (okres od 7 sierpnia 1996 r. do 30 listopada 1999 r.), przy dodatkowym powołaniu się na treść art. 13 ust. 1 zdanie drugie i art. 17 a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 593 ze zm.), odwołujący naprowadzał, iż w tej sytuacji do ustalenia wysokości jego emerytury winien mieć zastosowanie art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, który przewiduje uwzględnienie w podstawie wymiaru świadczenia okresów składkowych poprzedzających służbę.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lutego 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R., wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych.

Nie kwestionując naprowadzanych przez wnioskodawcę okoliczności związanych z uwzględnieniem w jego wysłudze emerytalnej okresu pełnienia zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej – przy wskazaniu zarówno na przepisy ustawy emerytalnej, jak i ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP, uzasadniających takie postąpienie- wojskowy organ emerytalny zauważał, że dla przyjęcia samego sposobu wyliczenia przyznanej emerytury, zasadnicze znaczenie ma jedynie data powołania do zasadniczej służby wojskowej, co w sytuacji odwołującego powołanego do tej służby dopiero z dniem 1 grudnia 1999r. oznaczało konieczność zastosowania art.15 a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), a ten wyłącza możliwość uwzględnienia w podstawie wymiaru świadczenia okresów poprzedzających służbę. Jednocześnie pozwany przedstawiał matematyczny sposób wyliczenia emerytury wnioskodawcy przy zastosowaniu wyżej powołanego przepisu, aby następnie w piśmie procesowym z dnia 27 marca 2012 r. – na żądanie Sądu Okręgowego w Rzeszowie – wyliczyć wysokość świadczenia emerytalnego odwołującego, przy uwzględnieniu spornych okresów składkowych, co stanowić miało o globalnej kwocie tak ustalonej emerytury w wysokości 2.107,31 zł.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu odwołania wnioskodawcy K. O., wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 r. (sygn. akt IV U 230/12) oddalił odwołanie.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca K. O. ur. (...), pełniący od dnia 1 grudnia 1999 r. zawodową służbę wojskową, złożył w dniu 1 grudnia 2011 r. wniosek o ustalenie prawa do emerytury, wykazując oprócz okresu zawodowej służby wojskowej okres zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej przypadający od 7 sierpnia 1996 r. do 30 listopada 1999 r. , jak również okresy składkowe: zatrudnienia w PKP Lokomotywnia J. od 1 września 1991 r. do czerwca 1992 r., pracy w PKS J. od 1 września 1992

r. do 30 czerwca 1994 r. oraz okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 5 lipca 1994 r. do 4 lipca 1995 r. Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 9 stycznia 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. przyznał wnioskodawcy prawo do dochodzonego świadczenia emerytalnego ustalając, iż legitymuje się on wymaganym 15-sto letnim okresem wysługi emerytalnej, w której to wysłudze uwzględniony został okres pełnienia zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej odwołującego. Jednocześnie przy ustaleniu wysokości świadczenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru określony został na poziomie 44,15%, przy uwzględnieniu wyłącznie lat służby z wyłączeniem okresów składkowych poprzedzających służbę. W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Rzeszowie dokonując oceny prawnej sprawy uznał żądanie odwołania za nieuzasadnione, a zaskarżoną decyzję wojskowego organu emerytalnego za trafną i odpowiadającą prawu. Powołując bowiem w podstawie prawnej wyroku art. 12, art. 5 ust. 1, art. 15 i art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), Sąd I instancji stwierdzał, że jakkolwiek istniały podstawy do uwzględnienia w wysłudze emerytalnej wnioskodawcy okresu zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej, co stanowiło o wykazaniu przez niego legitymowania się wymaganym 15-sto letnim okresem służby wojskowej, to jednak powyższe nie zmienia zasadniczego dla wyniku sporu faktu powołania odwołującego do zasadniczej służby wojskowej już po dniu 1 stycznia 1999 r., co w świetle brzmienia w/w art. 15a ustawy emerytalnej uzasadniało przyjęte przez Dyrektora Biura ustalenie wysokości świadczenia wnioskodawcy z wyłączeniem okresów składkowych poprzedzających służbę. W podstawie prawnej wyroku oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego, powołany został art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 24 kwietnia 2012 r. zaskarżony został przez wnioskodawcę K. O..

W apelacji z dnia 12 czerwca 2012 r. (v. k. 38-40) wnioskodawca zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez z jednej strony błędną interpretację art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), z drugiej zaś niewłaściwe zastosowanie art. 15 a wyżej wymienionej ustawy, a w końcu naruszenie także art. 13 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 593 ze zm.), poprzez niezaliczenie do czasu trwania zawodowej służby wojskowej okresu zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej, co w efekcie skutkowało odmową zastosowania wyżej powołanego art. 15 a ustawy emerytalnej, przy uwzględnieniu treści art. 15 ust. 1 te same ustawy, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądania odwołania, tj. ustalenie wysokości jego emerytury na poziomie 2.107,31 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący raz jeszcze argumentował, że skoro przywoływane przez niego przepisy ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych tj. art. 13 ust. 1 zdanie drugie

i art. 17a – do których w żaden sposób nie odniósł się Sąd I instancji - przewidują uwzględnienie w wymiarze zawodowej służby wojskowej m.in. okresu zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej, to siłą rzeczy istnieją również podstawy do przyjęcia, iż służba zawodowa w jego przypadku rozpoczęła się przed wskazywaną w art. 15a ustawy emerytalnej datą graniczną 1 stycznia 1999 r., a to uzasadnia zastosowanie ogólnych przewidzianych w art. 15 ust. 1 te same ustawy reguł ustalania wysokości świadczenia, tj. przy uwzględnieniu także w podstawie jego wymiaru okresów składkowych poprzedzających służbę.

Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. „wniósł o oddalenie apelacji wnioskodawcy (oświadczenie Dyrektora v. 00:11:47 e-protokołu rozprawy apelacyjnej).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając apelację wnioskodawcy K. O. „zważył co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona i jako tak podlega oddaleniu.

Zaskarżony bowiem wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 24 kwietnia 2012 r. jest w ocenie tutaj Sądu – wbrew zarzutom skarżącego – rozstrzygnięciem trafnym i nie naruszającym prawa, tu w szczególności art. 15 a ustawy z dnia

10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), stanowiącego podstawę prawną zarówno tego wyroku jak i poprzedzającej go decyzji wojskowego organu emerytalnego. W świetle brzmienia tego przepisu nie może bowiem budzić jakichkolwiek wątpliwości, że gdy idzie o sam sposób ustalenia wysokości emerytury żołnierza zawodowego, to przesądzająca jest tylko i wyłącznie data powołania do zawodowej służby wojskowej, która jeśli przypada – tak jak w przypadku odwołującego – po dniu 1 stycznia 1999 r. wyłącza m.in. przewidzianą w art. 15 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy możliwość uwzględniania w podstawie wymiaru świadczenia okresów składkowych poprzedzających służbę. Omawiany przepis jak również żaden inny ustawy emerytalnej nie dozwala przy tym na odmienne od przewidzianych w art. 9, art. 10 i następne ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 593 ze zm.), definiowanie pojęcia powołania do zawodowej służby wojskowej, które we wskazanych wyżej przepisach w tym w szczególności art. 10 w/w ustawy odnoszą je stricte wyłącznie do rozkazu personalnego o powołaniu. Tym samym o ile uzasadnione było i to już w świetle art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.), uwzględnienie w wysłudze emerytalnej wnioskodawcy okresu zasadniczej służby wojskowej w tym służby nadterminowej, o tyle brak jest podstawy do tworzenia swoistej fikcji prawnej o powołaniu odwołującego do zawodowej służby wojskowej przed dniem kiedy to faktycznie nastąpiło w drodze rozkazu personalnego, tj. w tym przypadku z dniem 1 grudnia 1999 r. Gdyby intencją ustawodawcy było uwzględnianie przy określaniu sposobu wyliczania emerytury – tak jak w przypadku wysługi emerytalnej – wszelkich okresów służby wojskowej w Wojsku Polskim, dałby temu wprost wyraz w omawianym przepisie art. 15 a, który w tej sytuacji winien był brzmieć „emerytura dla żołnierza który rozpoczął służbę wojskową w Wojsku Polskim ...”, a to nie nastąpiło i przepis ten ma zupełnie odmienne brzmienie akcentując – co raz jeszcze należy powtórzyć – wyłącznie datę powołania do zawodowej służby wojskowej jako kryterium sposobu wyliczenia wysokości świadczenia. Odnosząc się zaś na koniec do przywoływanych przez skarżącego na uzasadnienie swych racji art. 13 ust. 1 zdanie drugie i art. 17a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 593 ze zm.) – do czego nie odniósł się Sąd I instancji, a co konwalidowane być może przez tut. Sąd Apelacyjny jako sąd pełniący nie tylko funkcję kontrolną ale i merytoryczną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2000 r. II UKN 385/99 OSNAPiUS 2001/15/493) - to przed wszystkim należy zauważyć, iż nie dotyczą one omawianej materii nabywania prawa do emerytury i ustalania wysokości tego świadczenia, a wyłącznie przewidzianych w przepisach wyżej powołanej ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych możliwości nabycia prawa do dodatkowego urlopu wypoczynkowego (art. 62 ust. 4), zwiększonego dodatku za wieloletnią służbę (art. 80 ust. 1 pkt 3), czy w końcu uwzględniania w wymiarze służby kontraktowej m.in. różnych form czynnej służby wojskowej, w tym więc zasadniczej służby wojskowej czy służby nadterminowej.

Skoro więc jedynie właściwe przy rozpoznawaniu istoty niniejszego sporu przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.) – o czym była mowa powyżej – takiej możliwości w odniesieniu do ustalania zasad obliczania wysokości świadczenia emerytalnego nie przewidują, to siłą rzeczy należało w zupełności podzielić pogląd Sądu I instancji, jak również wojskowego organu emerytalnego o konieczności zastosowania w tym względzie wobec wnioskodawcy art. 15a tejże ustawy, a ten w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy (wobec bezspornego faktu powołania odwołującego do zawodowej służby wojskowej już po dniu 1 stycznia 1999 r.) wykluczał możliwość uwzględnienia w podstawie wymiaru emerytury okresów składkowych poprzedzających służbę.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów i na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenie:

1. (...)
2. (...)